

บทที่ 4

ผลการวิจัย

4.1 เก็บรวบรวมข้อมูลของผลิตภัณฑ์ปลาฯ เปรียบในด้านต่างๆ และศึกษาระบวนการแปรรูปปลาฯให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มชุมชนที่ผลิตปลาฯในเขตจังหวัดมหาสารคามและผู้บริโภคโดยทั่วไป

การเก็บข้อมูลนี้องต้นและศึกษาสภาพปัจจุบันต่างๆ ที่เกิดขึ้น ตั้งแต่ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ชื่อ กลุ่ม จำนวนสมาชิกของกลุ่ม ประเภทของผลิตภัณฑ์ ข้อมูลลักษณะผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ส่วนประกอบ กระบวนการผลิต กำลังการผลิต รูปแบบของบรรจุภัณฑ์ ข้อมูลค่านการตลาด ได้แก่ แหล่งจำหน่ายหลัก รายได้ในการจัดจำหน่าย /เดือน และข้อเสนอแนะ ปัญหาที่ต้องการให้ทีมวิจัยช่วยเหลือ

1. ข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูลประเภทผลิตภัณฑ์

จากการสอบถามกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์แปรรูปปลาฯในเขตจังหวัดมหาสารคาม มีจำนวนสมาชิกกลุ่มอยู่ระหว่าง 20-75 คน โดยมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลาเป็นผลิตภัณฑ์ ต่างๆ เช่น ปลาบานอง ปลาจอม ปลาทูทรงเครื่อง ปลา彷徨 น้ำปลาฯ ตามสูตรรุจุ ฯลฯ ส่วนบรรจุภัณฑ์ที่ใช้ได้แก่ กล่องพลาสติก เพื่อสะดวกต่อการจัดจำหน่ายและมีราคา ย่อมเยา ราคาตั้งแต่ 5 – 50 บาท ขึ้นไป

2. ลักษณะผลิตภัณฑ์ แบ่งตามชนิดของผลิตภัณฑ์ ดังนี้

ปลาฯหมัก ส่วนผสมคือ ปลาขาวสารอย ปลาแปบ ปลานิล เกลือ รำคั่ว
ปลาบานอง ส่วนผสมคือ ปลาฯ ตะไคร้ ในมะกรูด ห่อนแดง กระเทียม พริก ขี้หนู พริกแห้ง ข่าแห้ง มะขามเปียก น้ำตาลทราย
ปลา彷徨 ส่วนผสมคือ ปลาฯป腊กະต๊ก กระเทียม หัวหอมแดง และพริกแห้ง
ปลาทูทรงเครื่อง ส่วนผสมคือ ปลาฯ พริกซีฟ้า ห่อนแดง กระเทียม ข่า
ตะไคร้ ในมะกรูด

ปลาจอม ส่วนผสมคือ ปลา เกลือ ข้าวเหนียว ข้าวคั่ว
ในด้านกำลังการผลิต แบ่งตามชนิดผลิตภัณฑ์พบว่า กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์
ปลาบานอง

สามารถผลิตได้ประมาณ 100 – 300 กะรากต่อเดือน ปลาาร้าหมัก ประมาณ 15 โอ่งต่อเดือน ปลาาร้าทรงเครื่อง ประมาณ 1,000 กะรากต่อเดือน ปลาาร้าผง 40-50 กิโลกรัมต่อเดือน และน้ำปลาาร้า 12,000 กิโลกรัมต่อเดือน

3. รายได้ต่อเดือน แบ่งตามชนิดของผลิตภัณฑ์ ดังนี้

ปลาาร้าหมัก รายได้ต่อเดือน 85,000 บาท

ปลาาร้าผง รายได้ต่อเดือน ประมาณ 3,000 – 7,000 บาท

ปลาาร้าผง น้ำปลาาร้าเต้มสุก ปลาาร้าบด รายได้ต่อเดือน 1,000,000 บาท

ปลาาร้าทรงเครื่อง รายได้ต่อเดือน 10,000 บาท

ปลาจ่อง รายได้ต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท

4. ข้อเสนอแนะ และปัญหาที่ต้องการให้ทีมวิจัยช่วยเหลือ

จากการสอบถามกลุ่มผู้ผลิตผลภัณฑ์เบรรูปปลาาร้า ต้องการให้ทีมวิจัยช่วยเหลือในด้านต่างๆดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 : ความต้องการของกลุ่มชนผู้ผลิตปลาาร้า

ความต้องการ	ความถี่	ร้อยละ
1. ต้องการผลิตภัณฑ์ใหม่	2	28.57
2. อยากได้บรรจุภัณฑ์ที่ไม่ใช้ภาชนะเข้าได้	2	28.57
3. ต้องการลดต้นทุนการผลิต	1	14.29
4. ตรวจหา ไข่ในตระดับ ในไตรท์ ในปลาาร้าดิน	1	14.29
5. อยากได้โรงเก็บปลาาร้าที่ถูกต้องตามหลัก GMP	1	14.29

ตารางที่ 10 : ผลิตภัณฑ์ปั๊ร้าที่ผู้ผลิตต้องการ

ประชาชนกู้ม	ผลิตภัณฑ์ที่สนใจ	บรรจุภัณฑ์	ราคา (บาท)
นางทองม้วน ศรีทักษิณ	ปั๊ร้าผงสมุนไพร	ขวดแก้ว	20
นางมนตรี โภคสีอิ่นานวย กู้มแม่บ้านเกยตรกรหนอง มันปลา	ปั๊ร้าผงสมุนไพร	ขวดแก้ว	50
นางสาวกิมลกรณ์ แสงสี	ปั๊ร้าไอโอดีน ปั๊ร้าโซเดียมต่ำ	ขวดแก้ว	30-50
นางทองมา กุลเหลา	ขออภัย ยังไม่ได้		
นางจำปี ประภาทะไบ	ปั๊ร้าผงสมุนไพร	ขวดพลาสติก	10-20
นางคำจันทร์ จุลนาค กู้มสตรีสหกรณ์บ้านกอก	ปั๊ร้าผงสมุนไพร	ขวดพลาสติก	10-20

ทางผู้วิจัยจึงได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ปั๊ร้าผงสมุนไพร ให้ตรงกับความต้องการของผู้ผลิต

4.4.1 กรรมวิธีการปรุงรักษาปั๊ร้าผงสมุนไพร

1) การเตรียมปั๊ร้า โดยนำปั๊ร้าสับที่หมักนานประมาณ 6 - 12 เดือน มาอบที่อุณหภูมิ 65°C นาน 6 ชั่วโมง

2) การเตรียมสมุนไพร โดยนำสมุนไพร ได้แก่ ตะไคร้ ข่า กระเทียม และใบมะกรูดนำมาล้างทำความสะอาด แล้วหั่นเป็นชิ้นเล็กๆ อบให้แห้งที่อุณหภูมิ 65°C นาน 5 ชั่วโมง นำมาบด และกรองด้วยผ้าขาวบาง บรรจุใส่ถุงพลาสติกปิดให้สนิท เก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง

3) นำส่วนประกอบต่างๆจากข้อ 1) และ 2) มาผสมกัน โดยแบ่งปริมาณในเบื้องต้น ตามสูตรต่างๆ ในตารางที่ 3 โดยให้ปริมาณในเบื้องต้นอย่างละ 5 และกระเทียมอย่างละ 1

4) นำปั๊ร้าและสมุนไพรที่ผสมกันในข้อ 3) ไปอบที่อุณหภูมิ 65°C นาน 1 ชั่วโมง

5) นำมานาบรรจุลงถุงอะลูมิเนียมฟอยด์ โดยเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลาสามเดือน

ตารางที่ 11 : ปริมาณส่วนผสมระหว่างเนื้อปลาาร้ากับสมุนไพร

ส่วนประกอบ	ปริมาณร้อยละของส่วนประกอบ (ร้อยละ)				
	สูตร 1	สูตร 2	สูตร 3	สูตร 4	สูตร 5
ปลาาร้า	70	80	90	80	70
ตะไคร้	5	5	5	15	25
ข่า	25	15	5	5	5
ใบมะกรูด	5	5	5	5	5
กระเทียม	1	1	1	1	1

4.2 ศึกษาคุณภาพของปลาาร้าແປຮຽປາກทางด้านเคมี

เมื่อนำปลาาร้าผงที่ແປຮຽປາกได้ มาทำการทดสอบคุณภาพทางเคมี พบว่า ได้ผลดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 : องค์ประกอบทางเคมีของปลาาร้าผงเตรียมสมุนไพร

องค์ประกอบทางเคมี	ปริมาณค่าเฉลี่ย
โปรตีน (กรัม ต่อ 100 กรัม)	15.01±0.54
ความชื้น (กรัม ต่อ 100 กรัม)	4.18±0.02
เต้า (กรัม ต่อ 100 กรัม)	22.52±0.36
ไขมัน (กรัม ต่อ 100 กรัม)	25.72±0.13
คาร์บอไฮเดรต (กรัม ต่อ 100 กรัม)	32.44±0.54
เกลือ (กรัม ต่อ 100 กรัม)	9.25±0.25
pH	5.24±0.09

ในผลิตภัณฑ์ พบว่า ปลาร้าวงเสริมสมุนไพรสูตรที่ 4 ที่ได้จากการยอมรับของผู้บริโภคโดยทางประสาทสัมผัสมีปริมาณโปรตีนร้อยละ 15.01 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าที่กรมอนามัย (2549) ได้รายงานไว้ว่ามีปริมาณโปรตีนในปลาร้าอยู่ที่ 15.30 เนื่องจากปลาร้าวงเสริมสมุนไพรมีปริมาณสมุนไพรอยู่มาก และชนิดของปลาที่นำมาแปรรูปเป็นปลาร้า จึงมีผลทำให้ปริมาณโปรตีนของปลาร้าและผลิตภัณฑ์ปลาร้าวงเสริมสมุนไพรมีปริมาณโปรตีนต่างกัน

ความชื้น พบว่า ปลาร้าวงเสริมสมุนไพรสูตรที่ 4 มีปริมาณความชื้นร้อยละ 4.18 สอดคล้องกับผลการทดลองของ ศรีต และคณะ (2549) ที่รายงานว่าในปลาร้าก้อนสมุนไพรมีปริมาณความชื้นที่ร้อยละ 4.74 เนื่องจากผลิตภัณฑ์เป็นผลิตภัณฑ์อบแห้ง น้ำในอาหารจึงระเหยออกไปหมดเหลือจากผ่านกระบวนการอบแห้ง จึงทำให้ปริมาณความชื้นต่ำ

เด็ก พบว่า ปลาร้าวงเสริมสมุนไพรสูตรที่ 4 มีปริมาณเด็กร้อยละ 22.52 ปริมาณเด็กของปลาร้าวงเสริมสมุนไพรสูง เนื่องจากในปลาร้าวงเสริมสมุนไพรมีปริมาณของสมุนไพรค่อนข้างสูงจึงทำให้มีปริมาณสารอนินทรีย์มากเมื่อถูกเผาอย่างถลายทำให้ปริมาณเด็กสูง

ไขมัน พบว่า ในปลาร้าวงเสริมสมุนไพร สูตรที่ 4 มีปริมาณไขมันร้อยละ 25.72 แตกต่างจากผลการทดลองของ ศรีต และคณะ (2549) พบว่าปลาร้าก้อนสมุนไพร มีปริมาณไขมันร้อยละ 16.37 ในการแปรรูปปลาร้าส่วนใหญ่เป็นปลาหลายชนิด ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปออกนามีปริมาณไขมันที่แตกต่างกัน

คาร์โนไซเดรต พบว่า ปลาร้าวงเสริมสมุนไพร สูตรที่ 4 มีปริมาณคาร์โนไซเดรตร้อยละ 32.44 เนื่องจากปลาร้าวงเสริมสมุนไพรมีปริมาณสมุนไพรสูง จึงทำให้มีปริมาณคาร์โนไซเดรตสูง โดยจากการเปรียบเทียบปริมาณคาร์โนไซเดรตในสมุนไพรจาก กรมอนามัย (2549) จะเห็นได้ว่า ปริมาณคาร์โนไซเดรตของปลาร้าวงเสริมสมุนไพรจะมีความใกล้เคียงกับปริมาณคาร์โนไซเดรตของสมุนไพรจากกรมอนามัย โดยเฉลี่ยต่อตัน ไคร์มีปริมาณคาร์โนไซเดรตถึงร้อยละ 32.44 และซ่ามีปริมาณคาร์โนไซเดรตร้อยละ 21.1 ทำให้ปริมาณคาร์โนไซเดรตของปลาร้าวงเสริมสมุนไพรสูง

เกลือ พบว่า ปลาร้าวงเสริมสมุนไพร สูตรที่ 4 มีปริมาณเกลือร้อยละ 9.25 เนื่องจากในการหมัก ปลาร้ามีเกลือเป็นส่วนประกอบ และเมื่อนำไปเบร์บีนเทียบในผลทดลองการทำปลาร้าก้อนสมุนไพร จากรายงานวิจัยของ ศรีต และคณะ (2549) พบว่าปริมาณเกลือ มีค่าอยู่ในช่วง 7.5-13.3 ซึ่งไม่แตกต่างกันมาก

pH พบว่า สารละลายนอง ปลาาร้ามเสริมสมุนไพร สูตรที่ 4 มีค่า pH เท่ากับ 5.24 เมื่อจาก ในปลาาร้าโดยทั่วไปมีค่า pH อยู่ระหว่าง 4.5-6 (กรมอนามัย, 2549) เมื่อนำปลาาร้ามา แปรรูปเป็นปลาาร้ามเสริมสมุนไพร ค่า pH จึงไม่แตกต่างกันมาก

4.3 ศึกษาคุณภาพของปลาาร้าแปรรูปทางด้านจุลทรรศน์

จากการวิเคราะห์คุณภาพทางจุลชีววิทยาของผลิตภัณฑ์ปลาาร้ามเสริมสมุนไพร โดย อาศัยเกณฑ์คุณภาพอาหาร ทางจุลชีววิทยา กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (2553) และเกณฑ์คุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มพช. 134/2546) ผลการวิเคราะห์แสดง ในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 : ผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพทางจุลชีววิทยาของผลิตภัณฑ์ปลาาร้ามเสริม สมุนไพร

เกณฑ์คุณภาพทางจุลชีววิทยา	ปริมาณที่ตรวจพบใน ตัวอย่าง	ผ่าน/ไม่ผ่านเกณฑ์
จุลทรรศน์ทึ้งหมวด $< 10^4$ CFU/g ^๑	< 100 CFU/g	ผ่าน
บีสต์ และรา $< 2 \times 10^2$ CFU/g ^๒	ไม่พบ	ผ่าน
Salmonella sp. ไม่พบ ในตัวอย่าง 25 g ^๓	ไม่พบ	ผ่าน
Staphylococcus aureus < 10 CFU/g ^๔	ไม่พบ	ผ่าน
Escherichia coli < 10 CFU/g ^๕	ไม่พบ	ผ่าน

^๑เกณฑ์คุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ปลาาร้า (มพช. 134/2546)

^๒เกณฑ์คุณภาพทางจุลชีววิทยาของอาหาร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (2553)

จากตารางผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพทางจุลชีววิทยาของผลิตภัณฑ์ปลาาร้ามเสริม สมุนไพร พบว่าปริมาณ จุลทรรศน์ทึ้งหมวด บีสต์ รา ผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (2546) และ *Salmonella sp.*, *S. aureus*, *E. coli* ผ่านเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพทางจุลชีววิทยา

ของอาหาร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (2553) สอดคล้องกับงานวิจัยของพูลทรัพย์ (2543) ซึ่งรายงานว่าตรวจไม่พบ *Salmonella sp.*, *S. aureus* และ *E. coli* ในผลิตภัณฑ์ปลาร้าวองผู้ผลิต 8 ราย ใน 6 จังหวัดของภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากนี้เกณฑ์คุณภาพข้างต้นที่กล่าวแล้ว ในงานวิจัยนี้ยังได้ตรวจโคลิฟอร์มซึ่งผลปรากฏว่า ไม่พบโคลิฟอร์มในตัวอย่างผลิตภัณฑ์ปลาร้าวองเสริมสมุนไพร

4.4 ศึกษาคุณภาพของปลาร้าวแปรรูปทางด้านประสิทธิภาพ

โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Hedonic Scale ตรวจสอบคุณลักษณะทางด้านสี กลิ่น รสชาติ และความชอบรวม โดยใช้ผู้ทดสอบชิม จำนวน 30 คน ผลการทดสอบแสดงได้ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 : การประเมินคุณภาพทางประสิทธิภาพ

สูตร	คะแนนเกลี่ยคุณลักษณะต่าง ๆ			
	สี	กลิ่น	รสชาติ	ความชอบรวม
1	4.53±0.04 ^c	4.17±0.03 ^d	3.78±0.02 ^{cd}	3.90±0.02 ^b
2	4.60±0.08 ^{bc}	3.95±0.03 ^e	3.72±0.06 ^d	3.81±0.04 ^c
3	4.29±0.03 ^d	4.41±0.03 ^c	3.87±0.06 ^c	3.59±0.08 ^d
4	5.22±0.06 ^a	5.06±0.03 ^a	4.81±0.03 ^a	5.06±0.04 ^a
5	4.66±0.04 ^b	4.50±0.02 ^b	4.26±0.07 ^b	3.94±0.03 ^b

หมายเหตุ ^{a,b,c,d,e} ที่อยู่ในคอลัมน์เดียวกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \geq 0.05$)

การประเมินคุณภาพทางประสิทธิภาพของปลาร้าวองเสริมสมุนไพร สูตรที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 จากตารางที่ 4 โดยใช้ผู้ประเมิน 30 คน ผู้ประเมินตั้งกล่าว ได้แก่ นักศึกษาสาขา เทคโนโลยีอาหาร เจ้าหน้าที่สูนย์วิทยาศาสตร์ และเจ้าหน้าที่คณะกรรมการวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ทำการประเมินคุณภาพทางประสิทธิภาพทางด้านสี กลิ่น รสชาติ และความชอบ รวม พบว่า สูตรที่ผู้บริโภคยอมรับมากที่สุดคือสูตรที่ 4 ทั้งด้านสี กลิ่น รสชาติ และความชอบ รวม โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดย

ปลาร้าวผงเสริมสมุนไพรทั้ง 5 สูตร จะมี ค่าสี ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยพบว่า ผู้บริโภคยอมรับ ค่าสี ของผลิตภัณฑ์ปลาร้าวผงเสริมสมุนไพร สูตรที่ 4 มากที่สุด รองลงมาคือ สูตรที่ 5, 2, 1 และ 3 ตามลำดับ โดยที่ สูตรที่ 2 ไม่แตกต่างจากสูตรที่ 1 และสูตรที่ 5 แต่อย่างไรก็ตาม สูตรที่ 1 จะแตกต่างจากสูตรที่ 5

ปลาร้าวผงเสริมสมุนไพรทั้ง 5 สูตร จะมี กลิ่น ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยพบว่า ผู้บริโภคยอมรับ กลิ่น ของผลิตภัณฑ์ปลาร้าวผงเสริมสมุนไพร สูตรที่ 4 มากที่สุด รองลงมาคือ สูตรที่ 5, 3, 1 และ 2 ตามลำดับ

ปลาร้าวผงเสริมสมุนไพรทั้ง 5 สูตร จะมี รสชาติ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยพบว่า ผู้บริโภคยอมรับ รสชาติ ของผลิตภัณฑ์ปลาร้าวผงเสริมสมุนไพร สูตรที่ 4 มากที่สุด รองลงมาคือ สูตรที่ 5, 3, 1 และ 2 ตามลำดับ โดยที่ สูตรที่ 1 ไม่แตกต่างจาก สูตรที่ 2 และสูตรที่ 3 แต่อย่างไรก็ตาม สูตรที่ 2 จะแตกต่างจากสูตรที่ 3

ปลาร้าวผงเสริมสมุนไพรทั้ง 5 สูตร จะมี ความชอบรวม ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยพบว่า ผู้บริโภคยอมรับ ความชอบรวม ของผลิตภัณฑ์ปลาร้าวผงเสริมสมุนไพร สูตรที่ 4 มากที่สุด รองลงมาคือ สูตรที่ 1, 5, 2 และ 3 ตามลำดับ โดยที่ สูตรที่ 1 และ สูตรที่ 5 ไม่แตกต่างกัน

4.5 ศึกษาอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ปลาร้าวผงเสริมสมุนไพร

จากการศึกษาอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ปลาร้าวผงเสริมสมุนไพร โดยการวิเคราะห์ คุณภาพทางชลชีววิทยาในผลิตภัณฑ์ปลาร้าวผงเสริมสมุนไพรซึ่งเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง ได้ผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 : ผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพทางจุลชีววิทยาของผลิตภัณฑ์ปลาร้าวงเสริมสมุนไพร ในกระบวนการเก็บรักษาต่างๆ

เกณฑ์คุณภาพทางจุลชีววิทยา	ปริมาณที่ตรวจพบในตัวอย่าง					
	15 วัน	30 วัน	45 วัน	60 วัน	75 วัน	90 วัน
จุลินทรีย์ทึ้งหมวด ($< 10^4$ CFU/g [¶])	2×10^2 CFU/g	7.5×10^2 CFU/g	1.2×10^3 CFU/g	3.1×10^3 CFU/g	4.3×10^3 CFU/g	9.8×10^3 CFU/g
บีสต์ และรา ($< 2 \times 10^2$ CFU/g [¶])	< 10 CFU/g	< 10 CFU/g	< 100 CFU/g	< 100 CFU/g	< 100 CFU/g	198 CFU/g
<i>Salmonella</i> sp. (ไม่พบในตัวอย่าง 25 g [¶])	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
<i>Staphylococcus aureus</i> (< 10 CFU/g [¶])	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
<i>Escherichia coli</i> (< 10 CFU/g [¶])	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ

[¶] เกณฑ์คุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ปลาร้าวง (มพช. 134/2546)

[¶] เกณฑ์คุณภาพทางจุลชีววิทยาของอาหาร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (2553)

ผลการตรวจวิเคราะห์จุลินทรีย์ทึ้งหมวดในผลิตภัณฑ์ปลาร้าวงเสริมสมุนไพร ทุกๆ 15 วัน เป็นระยะเวลา 3 เดือน พบว่าปริมาณจุลินทรีย์ทึ้งหมวด บีสต์ รา ผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (2546) *Salmonella* sp., *S. aureus*, *E. coli* ผ่านเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพทางจุลชีววิทยาของอาหาร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (2553) โดยปริมาณเชื้อที่ตรวจพบมีปริมาณน้อยกว่า 1 ล้านໂ考โโนนต์ต่อกรัมซึ่งมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค สอดคล้องกับรายงานของ สุมาลี (2543) ที่กล่าวว่าในผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่เป็นอันตรายของผู้บริโภคต้องมีเชื้อน้อยกว่า 1 ล้านໂ考โโนนต์ต่อกรัม งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์ปลาร้าวงสมุนไพร จากปลาร้าวงอายุ 6-12 เดือนที่ผ่านกระบวนการแปรรูปด้วยการอบแห้งที่อุณหภูมิ 65°C มีอายุในการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องได้นาน 3 เดือน ทั้งนี้กระบวนการแปรรูปเพื่อเก็บรักษาอาหารโดยการใช้ความร้อนภายใต้สภาวะความกดซึ่งช่วยกำจัดน้ำส่วนใหญ่ที่มีอยู่ในอาหารทำ

ให้ค่าอุณหภูมิการเก็บรักษาของอาหาร โดยการลดค่า Water activity ส่างผลให้มีการยับยั้ง การเจริญเติบโตของเชื้อรุนแรง เช่น แบคทีเรีย และการทำงานของเอนไซม์ นอกจากนี้การลดน้ำหนักและ ปริมาณของอาหารยังช่วยลดค่าใช้จ่าย และสะดวกในการเก็บรักษา รวมถึงการขนส่งที่วาย (กิติพงษ์, 2540) นอกจากนี้วัตถุคงตัวที่มีอุณหภูมิกันงาน 6-12 เดือน ก็อาจเป็นปัจจัยที่ ส่งผลต่อระยะเวลาการเก็บรักษา เนื่องจากเมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้น เชื้อโรค เช่น *Staphylococcus* จะมีปริมาณลดลงถึงร้อยละ 60 เมื่อผ่านอุณหภูมิกันงาน 5 เดือน (บุญกร, 2545)

4.6 ศึกษาระดุกัณฑ์ที่เหมาะสมในการบรรจุผลิตภัณฑ์ปลาเผาแบบประรุป

คณะทำงานได้วิเคราะห์ปัญหาและแนะนำให้ทางกลุ่มปรับปรุงรูปแบบของภาชนะบรรจุปลาเผา เพื่อให้สามารถใช้งานได้สะดวกยิ่งขึ้น เช่น บรรจุในขวดเครื่องปรุงคล้ายขวดพริกไทย หรือให้สามารถใช้หมุดไปในระยะเวลาอันสั้น เช่น บรรจุของแบบที่ใช้หมุดในครั้งเดียว เพื่อลดปัญหาด้านการเสื่อมคุณภาพของผลิตภัณฑ์หลังจากที่เปิดใช้แล้ว ส่วนอุณหภูมิการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ซึ่งเก็บได้นานประมาณ 1 ปี คณะทำงานเห็นว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม แล้วสำหรับอาหารประเภทดังกล่าว

ภาพที่ 2 : ภาชนะบรรจุผลิตภัณฑ์ปลาร้าผงเสริมสมุนไพร

อาหารแห้งจะเก็บได้นานถ้าเก็บไว้ในภาชนะมีดีไซด์ไม่อับชื้น ก่อนเก็บก็ต้องแน่ใจว่า อาหารแห้งแล้ว และต้องคงอยู่มั่นๆ ทั้งต้องหมั่นเอาอากาศเดดเสมอ เพื่อมิให้เกิดราขึ้นได้ การเก็บไว้ในที่เย็นจะช่วยยืดอายุการเก็บให้ยาวนานขึ้น

ในสูตรสามารถบรรจุหินห่ออาหารแห้งเป็นร่องสำลักญามาก ภาชนะบรรจุที่อาจแตกและน้ำเข้าไม่ได้จะช่วยรักษาคุณภาพของอาหาร อาหารที่บรรจุดุงพลาสติกก็เก็บไว้ได้ชั่วคราวเท่านั้น เพราะแมลงอาจกัดเจาะดุงเข้าไปกินอาหารได้ ถ้าเป็นดุงพลาสติกซึ่งปะรังแสง จะทำให้อาหารเสื่อมคุณภาพได้อีกด้วย (สมบัติ, 2529)

4.7 จัดอบรมและแนะนำกระบวนการผลิตและแก้ไขปัญหา

ขณะเดียวกันคณะทำงานยังได้จัดการฝึกอบรมและให้คำแนะนำกับทางกลุ่มฯ โดยเน้นในเรื่องการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบของสถานที่ผลิต การดูแลสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้สัมผัสอาหาร รวมถึงการสาธิตวิธีการผลิตผลิตภัณฑ์ปลาร้าผงเสริมสมุนไพร และเครื่องปูร่งรสซุปหน่อไม้ผง เพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ให้กับทางกลุ่มฯ ซึ่งสมาชิกของกลุ่มให้ความสนใจที่จะนำไปทดลองผลิตเพื่อจำหน่ายต่อไป

ภาพที่ 3 : การจัดอบรมความรู้ให้แก่กลุ่มชุมชนที่แปรรูปปลาร้า